

Скъпи читатели,

със слънчево настроение започва следващия брой на Вашето списание – усмивки и грейнали очи съпътстваха дългоочакваната среща на нашите сънародници в Кладно, а вече традиционният „Цветен регион“ в Усти над Лабем донесе на жителите и гостите на града качествена културна програма, докосване до традициите на националните малцинства, живеещи в тази част на Чехия, съблазнителен аромат на екзотични ястия – естествено, не мина без участието на българската общност. Надявам се, че позитивни мисли ще Ви донесат и следващите творби, отличени в Международния конкурс „Моят роден глас е...“, посветен на 50-годишния юбилей на нашата медия.

С интересна изложба отпразнува десетата си годишнина мултикултурното списание Kamarádi („Приятели“). Безспорно обаче, най-впечатляващ е юбилеят на Болград – столицата на българите в Бесарабия – 200 години от създаването му!

Знаете ли къде в България всяка година, в средата на август, времето сякаш спира и поема в обратен ход, връщайки се около 150 години назад в българското битие и житие? – е, това ще научите, ако прочетете статията „Жеравна – скок във времето“.

В рубриката ни „Талант и творчество“ ще разберете кой е победителят в 55-ото издание на Филмовия фестивал в Карлови Вари; коя е една от малкото българки, занимаващи се с правенето на кукли; ще се върнете към далечното „горещо лято на 1968“ с книгата на Ангел Николов, свидетел на инвазията на войските на Варшавския договор в Чехословакия. Масштабният документален разказ бе официално представен и на чешки език.

Тъй като преди броени дни започна новата учебна година, а родителите винаги я посрещат с грижа и лека тревога, предполагам ще Ви бъде интересно, мили читатели, да се отправите на пътешествие с Надежда Стялнова – към училището – такова, каквото е било преди повече от 100 години – първо, за да се посмеете на тогавашните проблеми, но и да се убедите, че наистина, каквото и да се е случвало и случва днес, за българина това да изучи детето си остава едно от най-важните неща в живота.

За острото перо на Тома Измирлиев, безпощадно към корупцията, демагогията и продажничеството на властта, разказва Мирела Костадинова в рубриката „Гордост и памет“.

Пак в този брой се отправяме почти към ъгъла на географската карта, далеч на югозапад, където, близо до планината, имаме щастието по нашите земи да се намира едно наистина силно енергийно заредено кътче – „Рупите“, свързано с живота на българската пророчица Ванга. Ако пък се насочите на югоизток, не по-малка енергийна сила има българският Стоунхендж, съхранил тайните и ритуалите на едно тракийско светилище.

Като Ви пожелавам много усмивки през настъпващите есенни дни с откъс от книгата на Милена Димитрова „Проклятието на бялото сирене“, се надявам да се насладите на Вашия „Роден глас“!

Камелия Илиева, главен редактор

Дългоочаквана среща

събра на 27 юни сънародниците ни от сдружение „Георги Победоносец“ в гр. Кладно.

Горският парк „Лапак“ (Lesopark Lapák), в който се събраха „кладненските“ българи, предложи на присъстващите прохладна сянка, чист въздух и възможност за приятна почивка. По това време на деня мястото бе пълно с посетители – не само заради приятния почивен ден, но и защото осигурява много възможности за отмора и развлечения – доминиращ е аквапаркът, в близост е детско игрище, разполагащо с люлки, пързалки, дори и батут; стадион за по-възрастните; конна база; заведения; пътеки за разходка и за колоездене.

Този път председателят на сдружението, Надя Карамфилова, бе предварително запазила място за членовете в градината на едно ресторантче, за да могат всички да се порадват на слънцето и приятната приятелска среща. За съжаление, голяма част от тях вече бяха заминали за България, бързайки да се приберат при близките си, преди да бъдат въведени нови ограничения за пътуване. Срещата бе първата от събирането на сдружението на същата дата през миналото лято – наложената карантина принуди възрастните да се затворят по домовете си, а младите да се ограничат само с

излизания, свързани със служебните им ангажименти. Въпреки това, г-жа Карамфилова не пропусна големия християнски празник, обикаляйки всички членове по домовете им с дарове от боядисани яйца и козунак.

Толкова чаканото събитие започна с минута мълчание в памет на дългогодишния председател г-н Михаил Андреев или дядо Мишо, както го наричахме. Всички го приемаха и уважаваха като доайен на българската общност в Кладно. Дядо Мишо си отиде внезапно през зимата на 2021 г., но под неговото ръководство българският културно-просветен клуб години наред бе активен двигател за поддържане и запазване на българското национално съзнание, за сближаване на чешките и български народни традиции и култури; за реализиране на значителни културно-просветни програми с цел приближаване на духовното поприще на българската комуна в района на вече значителния град Кладно.

Последваха разговори за актуалната ситуация, за радостите и проблемите, преживени през изминалата година. Слънчевите усмивки и радостта от срещата заредиха присъстващите с лятно настроение и оптимизъм. ♦